10/05/2020

“Να μην ζήσουμε ποτέ ξανά μια τέτοια δοκιμασία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή του Παραλύτου 10 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο (κεκλεισμένων των θυρών) στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας. Κλείνοντας τον λόγο του, ο Σεβασμιώτατος, είπε:

“Θα ήθελα κλείνοντας αυτές τις ταπεινές σκέψεις να εκφράσω προς όλους όσους με ακούτε μέσα από τη συ-χνότητα του ραδιοφωνικού στα-θμού της Ιεράς μας Μητροπό-λεως, τη μεγάλη λύπη μου για όλο αυτό το διάστημα, και ιδίως για τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα, που ζήσαμε χωρίς τη λειτουργική ζωή, όπως τη ζούσαμε πάντοτε μέσα στους ναούς μας.

Ήταν για όλους μας μία οδυνηρή εμπειρία, αλλά ιδιαίτερα για τους κληρικούς και τον Επίσκοπο, που αισθανό-ταν και γνώριζαν και τη δική σας αγωνία για τη στε-ρηση της θείας Λατρείας και της μέσω αυτής

κοινωνίας μας με τον Θεό και επικοινωνίας μας με τους αγίους και τους αδελφούς μας.

Εύχομαι η χάρη του Θεού, διά πρεσβειών του ιδρυτού της τοπι-κης μας Εκκλησίας, πρωτοκορυ-φαίου αποστόλου Παύλου, και όλων των αγίων να μην επιτρέψει να ζήσουμε ποτέ ξανά μια τέτοια δοκιμασία".

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων ανέφερε στο κήρυγμα του: «Ἴδε ὑγιής γέγονας, μηκέτι ἁμάρ-τανε, ἵνα μή χεῖρόν τι σοι γέ-νηται».

Σέ ὁρισμένα ἀπό τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές πε-ρι-γράφουν καί μία ἐκ τῶν ὑστέ-ρων συνάντηση τοῦ Κυρίου μέ τόν θεραπευθέντα ἄνθρωπο, κατά τήν ὁποία ὁ Χριστός κάνει συνήθως κά-ποια παραίνεση ἀνά-λογα μέ τήν περίπτωση.

Στό σημερινό θαῦμα τῆς θερα-πείας τοῦ παραλυτικοῦ τῆς Βη-θεσδᾶ ὁ παράλυτος δέν προλα-βαίνει νά συνειδητοποιήσει ποιός εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο τόν θεράπευσε μετά ἀπό τριάντα ὀκτώ χρόνια παραλυσίας, ἀλλά τοῦ ἔδω-σε καί τή δύναμη νά σηκώσει τό κρεββάτι του καί νά περπα-τή-σει. Γι᾽ αὐτό καί, ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι τόν ἐπιπλήττουν γιατί ἡμέρα Σάβ-βατο, ἡμέρα δηλαδή ἀργίας, τόλ-μησε νά παραβεῖ τόν Μωσαϊκό νό-μο καί νά σηκώσει τό κρεβάτι του, ἐκεῖνος δηλώνει ὅτι δέν γνωρίζει ποιός εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος τοῦ ἔδωσε τήν ἐντολή νά τό κάνει.

Ὁ Χριστός ὅμως τόν συναντᾶ κατ᾽ ἰδίαν καί τόν προ-τρέπει: «ἴδε ὑγιής γέγονας, μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μή χεῖρόν τι σοι γένηται». Βλέ-πεις, τοῦ λέγει, ἔγινες ὑγιής, θερα-πεύτηκες. Πρόσεξε, λοιπόν, νά μήν ἁμαρτήσεις πλέον, γιά νά μή σοῦ συμβεῖ κάτι χειρότερο.

Δέν γνωρίζουμε κάτι γιά τήν προ-ηγούμενη ζωή τοῦ παραλύτου, οὔτε ὁ Χριστός μᾶς λέγει ἐάν ἡ παραλυσία του ὀφειλόταν σέ κά-ποια ἁμαρτία δική του ἤ τῶν γο-νέων του, ὅπως λέγει κάποιες ἄλ-λες φορές ἀπαντώντας σέ ἐρω-τή-ματα τῶν μαθητῶν του. Δέν ἔχει, ἄλλωστε, καί ἰδιαίτερη σημασία. Αὐτό πού εἶναι σημαντικό γιά μᾶς εἶναι ἡ προτροπή τοῦ Χριστοῦ, πού δέν ἰσχύει μόνο γιά τόν θερα-πευ-θέντα παράλυτο ἀλλά καί γιά κά-θε ἄνθρωπο.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι, ὅταν βρεθοῦ-με κάποια στιγμή τῆς ζωῆς μας σέ μία ἀσθένεια, σέ μία δύσκολη κα-τά-σταση, σέ μία ἀνάγκη στρεφό-με-θα πρός τόν Θεό, σπεύδουμε στούς ναούς καί τάπροσκυνήματα, παρα-καλοῦμε καί ἱκετεύουμε τήν Πα-ναγία καί τούς ἁγίους μέ δάκρυα στά μάτια, ὑποσχόμεθα ὅτι θά ἀλ-λάξουμε στάση ζωῆς, θά εἴμεθα πιό πιστοί καί πιό προσεκτικοί στήν ἀναστροφή καί στίς πράξεις μας, πιό συνεπεῖς στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Καί ὅμως πολλές φορές, μόλις πραγματοποιηθεῖ τό αἴτημά μας, μόλις φύγει ὁ κίνδυνος καί λάβουμε αὐτό πού ζητοῦμε, ξε-χνοῦμε καί τί ζητούσαμε καί ἀπό ποιόν τό ζητούσαμε καί ὅσα ὑποσχόμασταν.

Αὐτό φαίνεται πώς προέβλεπε ὁ παντογνώστης καί καρδιογνώστης Χριστός ὅτι θά συμβεῖ καί μέ τόν ἐπί τριάντα ὀκτώ χρόνια παραλυ-τικό, καί γι᾽ αὐτό θέλησε νά τόν προ-ειδοποιήσει: «μηκέτι ἁμάρτα-νε, ἵνα μή χεῖρον τί σοι γένηται».

Ἡ προειδοποίηση τοῦ Χριστοῦ πού ἀκούσαμε σήμερα, τέταρτη Κυ-ριακή ἀπό τοῦ Πάσχα, καί ἐνῶ περιμένουμε νά ἀνοίξουν τήν ἐπόμενη Κυριακή καί πάλι οἱ ἱεροί μας ναοί, οἱ ὁποῖοι παρέμεναν γιά πολλές ἑβδομάδες ἀναγκαστικά κλει-στοί, ἐξαιτίας τῆς πανδημίας πού ἔπληξε ὁλόκληρο τόν κόσμο καί τήν πατρίδα μας καί μᾶς ὑπο-χρέωσε νά ἀπομονωθοῦμε ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο γιά νά προστα-τευ-θοῦμε καί νά προστατεύσουμε καί τούς ἀδελφούς μας ἀπό τήν λοι-μώδη αὐτή καί ἐπικίνδυνη ἀσθέ-νεια, καί ἐνῶ ἀναμένουμε τήν ἡμέρα ἀπό τήν ὁποία θά ἀρχί-σου-με νά τελοῦμε τή θεία Λειτουργία μέ τή συμμετοχή τῶν πιστῶν, ἔστω καί μέ τούς ἀπαιτούμενους ὅρους ἀσφαλείας, ἡ σημερινή προ-ειδοποίηση τοῦ Χριστοῦ πρός τόν παραλυτικό ἔχει καί γιά μᾶς ἕνα ση-μαντικό μήνυμα.

Ὅλη αὐτή ἡ μεγάλη δοκιμασία ἔκανε πολλούς ἀπό ἐμᾶς νά στραφοῦμε περισσότερο πρός τόν Θεό, νά στραφοῦμε πρός τούς ἀγί-ους καί νά τούς παρακαλέσουμε νά μᾶς βοηθήσουν, νά μᾶς σώσουν. Καί πολλοί ἀπό ἐμᾶς, μέσα ἀπό τήν εὐκαιρία πού μᾶς ἔδωσε ὁ ἀναγκαστικός περιο-ρι-σμός στά σπίτια μας, ἴσως θελή-σαμε νά ἀναθεωρήσουμε τή στάση καί τή ζωή μας, νά ἀναθεω-ρή-σουμε τή σχέση μας μέ τήν πίστη καί μέ τόν Χριστό. Νά κατανοή-σουμε τή σημασία καί τήν ἀξία τῶν πραγμάτων πού ἔχουμε στή ζωή μας.

Ὅλα αὐτά εἶναι ἀσφαλῶς ἕνα κέρδος πνευματικό, μία ὠφέλεια πνευματική, γιατί τίποτε ἀπό ὅσα ἐπιτρέπει ὁ Θεός νά συμβοῦν στή ζωή μας δέν εἶναι χωρίς σημασία. Ὅμως γιά νά ἔχει ἀντίκρυσμα αὐ-τή ἡ πνευματική ὠφέλεια, θά πρέπει νά ἀκούσουμε καί ἐμεῖς τήν προτροπή τοῦ Κυρίου καί νά τήν λάβουμε σοβαρά ὑπόψη μας. Θά πρέπει νά μήν ξεχάσουμε ὅλα αὐτά τά ὁποῖα εἴπαμε στόν Θεό, ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ζήσαμε αὐτή τήν περίοδο, ὅλα αὐτά πού ἀποφασίσαμε γιά τή ζωή μας, μόλις αὐτή ἐπανέλθει στούς κανονικούς της ρυθμούς.

Ἡ προ-τροπή τοῦ Κυρίου «μηκέτι ἁμάρ-τα-νε, ἵνα μή χεῖρόν τι σοι γένη-ται», δέν σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός τι-μωρεῖ, ὅποιον ἁμαρτάνει. Ὁ Χρι-στός εἶναι ἐλεήμων καί φιλεύ-σπλαγ-χνος καί εἶναι ἕτοιμος νά συγ-χωρήσει τίς πτώσεις καί τίς ἁμαρτίες μας καί ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, ἄν μετανοήσουμε καί τοῦ τό ζητήσουμε. Ἡ ἁμαρτία ὅμως μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό καί τήν προστασία του καί μᾶς ἀφήνει ἔκ-θε-τους στήν ἐπήρεια τοῦ πονη-ροῦ.

Γι᾽ αὐτό ἄς εἴμεθα προσεκτικοί ὄχι μόνο ἔναντι τῆς σωματικῆς ἀσθενείας καί ἐπιδημίας, ἀπό τήν ὁποία προσευχόμεθα θερμά νά μᾶς ἀπαλλάξει ὁριστικά ὁ Θεός, ἀλλά καί ἔναντι τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀσθε-νείας τῆς ψυχῆς μας, πού εἶναι πιό ὕπουλη καί πιό ἐπικίνδυνη, γιά νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐλογία του στή ζωή μας καί νά μποροῦμε νά τόν ὑμνοῦμε καί νά τόν λατρεύουμε συνηγμένοι ὅλοι ἐπί τό αὐτό στόν οἶκο του, στούς ἱερούς μας ναούς, σύμφωνα μέ τήν τάξη καί τήν παράδοση τῆς Ἐκ-κλησίας καί τῶν ἁγίων μας.

Θά ἤθελα κλείνοντας αὐτές τίς ταπεινές σκέψεις νά ἐκφράσω πρός ὅλους ὅσους μέ ἀκοῦτε μέσα ἀπό τή συ-χνότητα τοῦ ραδιοφωνικοῦ στα-θμοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπό-λεως, τή μεγάλη λύπη μου γιά ὅλο αὐτό τό διάστημα, καί ἰδίως γιά τή Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τό Πάσχα, πού ζήσαμε χωρίς τή λειτουργική ζωή, ὅπως τή ζούσαμε πάντοτε μέσα στούς ναούς μας.

Ἦταν γιά ὅλους μας μία ὀδυνηρή ἐμπειρία, ἀλλά ἰδιαίτερα γιά τούς κληρικούς καί τόν Ἐπίσκοπο, πού αἰσθανό-ταν καί γνώριζαν καί τή δική σας ἀγωνία γιά τή στέ-ρηση τῆς θείας Λατρείας καί τῆς μέσω αὐτῆς κοινωνίας μας μέ τόν Θεό καί

ἐπικοινωνίας μας μέ τούς ἁγίους καί τούς ἀδελφούς μας.

Εὔχομαι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, διά πρεσβειῶν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπι-κῆς μας Ἐκκλησίας, πρωτοκορυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, καί ὅλων τῶν ἁγίων νά μήν ἐπιτρέψει νά ζήσουμε ποτέ ξανά μιά τέτοια δοκιμασία.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ